

Verslag Duotocht 2018 Sigmund

Dezelfde boot, dezelfde schipper en een nieuwe maat. Rogier moest zo nodig in China gaan reizen in september, dus Martin kwam aan boord. De deelnemerslijst van dit jaar overziend blijkt dat we verreweg het kleinste bootje van de reguliere tocht zijn. Gelukkig zijn we samen een meter of vier lang..

Andere maat, andere boodschappen: onder anderen acht (8!)

Na de Nasi de Klip volgt de briefing.

Sal verrast ons al snel met de mededeling dat vanwege de windverwachtingen alle punten op de Westerschelde en de zee vervallen. Buitenom kan wel als er geen waarschuwingen meer zijn maar het levert dan niks op behalve tijdwinst en de lol van het kustzeilen.

Vorig jaar na de Duotocht en een paar Peelandertriples zei ik dat ik wel eens een Duotocht met veel wind en rotweer zou willen proberen. Dat voelde nu wel een beetje als grootspraak en we waren opgelucht niet meteen met best veel wind de Westerschelde op te gaan.

Sigmunds credo is meestal: maak een plan en hou je er aan en pakken wat je pakken kan. Dat plan was om te beginnen simpel: op het Veerse Meer alles doen zodat we zondag eventueel nog over zee terug zouden kunnen. Verder allereerst de verplichtingen voldoen en dan verder kijken. En het proberen zo uit te mikken dat we voor de storm van vrijdag in Hellevoetsluis zouden zijn als meest NW-punt van de tocht.

Gelukkig is er een comité van uitzwaaiers.

Met zijn allen het kanaal op,
dat had ik nog niet eerder
meegemaakt.

De drie reven die ik er voor
de Westerschelde had
ingetrokken gingen er een
voor een weer uit, terwijl de
Joanna probeerde ons allen
eruit te motoren. Gelukkig
hebben wij ook een
marifoon en konden we sluis
Veere vragen op de rest te
wachten.

Op het Veerse Meer vloog iedereen alle kanten op. Wij gingen met Pluk en Tramontana naar Kamperland en het Vaarwater daarlangs. In Oranjeplaat had Tramontana het al over een boeitje wat we gemist hadden van het Vaarwater. Later hebben we ze het nog eens gevraagd en ze hadden gelijk! Lekker handig...

Het geultje van de Zandkreekplaat heb ik wel zien liggen maar nooit gevaren. Vastlopen is één ding maar dikke kans dat je zonder motor niet los komt dus wij voeren de grote ronde. Voor volgende keer maar eens oefenen! Pluk en Tramontana deden de korte variant, liepen vast en motorden zich los en zo uiteindelijk door het geultje. Achteraf ongestraft. De jury blijkt achteraf soepeler dan ik dacht.

Zo vliegen me de lessen weer om de oren. Dat geldt niet voor het trio Sas, Kats en Colijn. Evenmin de Vuilbaard. Dat is inmiddels routinewerk voor Sigmund. Gorishoek is ook een makkie. Daar ben ik in de zomer nog eens in gegaan met LW spring, dat ging makkelijk. De verplichting Tholen voldaan in recordtijd. Heerlijk dat ik daar niet hoefde te wrikken en wat een snelle sluispassages!

Dan door naar boven. Stavenisse via de Dortsman want pakken wat je pakken kan. Enig gereken wijst uit dat we donderdagavond vroeg stroom mee gaan krijgen dus we zeilen (op het Hollands Diep kan, nee moet de spi er zelfs bij) en sluizen zo hard mogelijk door om bij het vallen van de nacht de Kil op te gaan.

Daar kan de Yamaha zijn best doen om ons met hulp van de stroom snel naar Rhoon te brengen. In Vluchthaven Zuid komen we de halve Duotochtvloot tegen en iedereen vaart andersom!

Gelukkig is het varen met zoveel beroepsvaart, overmaatse zeevaart, onoverzichtelijke kruisingen en continu marifoonverkeer een kolfje naar de hand van maat Martin, die ons vlot en veilig naar Rhoon loodst. Daar besluiten we ondanks de tegenstroom toch alvast het Spui op te gaan. Het waait al genoeg om vooruit te gaan en elk kwartier winnen is meegenomen met het plan voor de echte storm in Hellevoet te zijn.

Sigmund gaat in de vlot-overstag-met- een-lekkere-wind-configuratie: twee keer gereefd, de fok een stukje opgerold en de schoot op de keerfokrail. Dan hoef je alleen maar het roer een beetje heen en weer te duwen om te laveren. Tot en met Oud-Beijerland is het een beetje tobben met veel lufte door de bomen langs de wal, maar de rest gaat best. Van Blinckvliet naar Hellevoet voelen we al de aantrekkende wind. We kiezen voor de Koopvaardijhaven, daar lig je altijd prima aan het steiger. Nu dus niet want het golft een beetje heel erg. Bij jachtwerf Yagra vinden we wel een plekje. Een half uurtje na het aanleggen zien we de wind al duidelijk naar het westen draaien. Net op tijd binnen!

En we concluderen dat we ruim voor de verplichte rust alle verplichtingen voldaan hebben! Daar slaap je lekker van, ook al stormt het intussen buiten.

Nieuw dit jaar is de Whatsappgroep met de organisatie en de deelnemers. Laagdrempelig en praktisch. Foto's, filmpjes, tips, vragen, grappen en grollen. Leuk, maar niet te zien voor de buitenwereld. Het thuisfront komt er op Facebook wat bekaaid vanaf en moppert zachtjes. Ik doe nog een flauwe poging door een post over de noodreparatie van de kapotte

Die reparatie blijkt niet te houden en we wandelen vrijdagochtend eerst maar eens naar de Hema voor een mooie nieuwe. Onderweg groeit bij mij langzaam het idee toch maar in ieder geval te proberen te zeilen.

Met drie reven en het stormfokje blijkt dat ook kruisend best te gaan en we beleven een dag van grote golven op het Haringvliet, flink surfen naar Middelharnis via het Aardappelgat en een ruig rondje Tiengemeten.

Aan de oostkant van Tiengemeten is het water helemaal bruin en ruikt het alsof een baggeraar daar bezig is, de modder komt omhoog! Onze entree in Den Bommel is ronduit spectaculair. Eigenlijk lopen we zo'n beetje uit het roer de haven in in een heftige windstoot uit de bui die over ons heen dendert met onweer, regen, zon, een paar regenbogen (ja echt) en geweldige kleuren. Toch hebben we alles goed onder controle en is het ook genieten. Door naar Ooltgensplaat lijkt niet verstandig in dit weer. Bovendien had ik bij de verkenning gezien dat alle stroomaansluitingen daar op slot zitten en we kunnen eigenlijk niet zonder voor het het laden van de accu.

Het lukt de Tramontana Sal op stang te jagen. Om 21:02 uur appt Durk-Jan dat ze met een uurtje wel in Den Bommel te zijn, waarop Sal onmiddellijk antwoordt dat ze moeten opschieten! Ze zijn natuurlijk veel eerder binnen en mogen naast oom Sigmund. Niet nadat ik app dat we om zaterdag 6 uur weg zullen gaan, waarop Sal natuurlijk weer hapt... en appt.

Wat hebben we heerlijk geslapen in den Bommel! Nog gratis ook. De havenmeester vond het desgevraagd best zo. Er zouden dat weekend Mosselraces zijn en dan liggen ze toch allemaal gratis....

Zaterdag weer met Pluk en Tramontana de haven uit. Die moeten echter wachten op de Haringvlietbrug van tien uur. Om kwart voor tien zijn wij al in Ooltgensplaat! Leggen daar vast aan de eerste de beste motorboot met stootwillen. Er komt daar een mevrouw in badjas naar buiten die nog net niet vraagt wat dat mot. Ik ga op mijn gemakje uitleggen wat we voor idioten we aan het doen zijn en ze ontdooit. Vraagt waar we nog allemaal heen gaan voor Vlissingen en als ik het plan opsom roept ze uit: "maar dan moet je varen als een gek!"

Dat doen we dan ook en de punten stromen binnen. Er staat nog steeds een forse tegenwind. ZW 3-4 zegt post Wemeldinge. Hmmm. Toch twee reven nodig, maar dan gaan we ook stevig door. Steenbergse Vliet, precies met HW in St. Philipsland.

Stroom mee naar de Geul van de Roggeplaat, op tijd over de plaat gelukkig met een afgenomen wind naar Burghsluis. Achter ons zien we de Watertuin vastlopen in de Oliegeul bij de boeitjes. Na een hoop gefladder van het zeil zien we ze onverrichterzake omkeren.

Jammer dat we de Flauwershaven niet kennen, we komen er langs maar dan is het donker en bijna LW. Via Zierikzee gaan we weer met stroom mee naar de Pietermanskreek en over de Platte Banken naar Yerseke. In dat gebied staat en ligt er van alles in het water. Weervisserij, boeienlijntjes, veel staken. Opletten geblazen in het donker!

Op het Veerse Meer doen we het eigenlijk net een beetje te kalm aan, maar uiteindelijk maken we onze miskleun van het Vaarwater langs Kamperland nog goed en zijn we op tijd bij de sluis. De zogenaamde Blauwe Golf naar Vlissingen lijkt weer nergens op! Er is ook niks aan zo op het kanaal voor de bruggen met zoveel regen en kou. Ik mis de zon, de mannen van de Capricorn die alvast een sigaar opsteken en het begin van het uitwisselen van sterke verhalen... Om 13:46 gaan we over de havenlijn, nog maar net op tijd eigenlijk.

Desalniettemin was het een mooie tocht! Het was gezellig en veilig. We hebben goed voor onszelf en elkaar gezorgd. Weer een hoop geleerd. Zoals elk jaar tot nu toe vermoed ik dat we het goed gedaan hebben en heb ik nauwelijks een idee wat de anderen hebben gedaan, tijdens de tocht voel ik nauwelijks de behoefte op de tracker te kijken. Derde zijn we geworden en daar zijn we tevreden mee. De felicitaties gaan naar Watertuin en Tramontana!

Na de uitreiking van de prijzen wordt het toch nog gezellig. Het Buffet de Klip laten we ons goed smaken.

Uiteraard met een Peelander...

en sterke verhalen.

Sal, Karia, Hans, de volgers en juryleden bedankt en tot volgend jaar. Een jubileumjaar!